

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

12. března 2020 *

„Státní podpory – Státní podpory poskytnuté Španělskem ve prospěch některých profesionálních fotbalových klubů – Záruka – Rozhodnutí prohlašující podpory za neslučitelné s vnitřním trhem – Nepřímý příjemce – Přičitatelnost státu – Výhoda – Kritérium soukromého investora“

Ve věci T-901/16,

Elche Club de Fútbol, SAD, se sídlem v Elche (Španělsko), zastoupená M. Segura Catalánem, M. Claytonem a J. Morant Vidalem, advokáty,

žalobkyně,

podporovaná

Španělským královstvím, zastoupeným M. García-Valdecasas Dorrego, jako zmocněnkyní,

vedlejší účastníkem,

proti

Evropské komisi, zastoupené G. Luengem, B. Stromským a P. Němečkovou, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2017/365 ze dne 4. července 2016 o státní podpoře SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) poskytnuté Španělskem ve prospěch klubů Valencia Club de Fútbol SAD, Hércules Club de Fútbol SAD a Elche Club de Fútbol SAD (Úř. věst. 2017, L 55, s. 12).

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení H. Kanninen (zpravodaj), předseda, J. Schwarcz a C. Iliopoulos, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. ledna 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: španělština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, Elche Club de Fútbol, SAD, je profesionální fotbalový klub se sídlem v Elche, v provincii Alicante (region Valencie, Španělsko).
- 2 Fundación Elche Club de Fútbol (dále jen „Fundación Elche“) je nezisková organizace, jejímž předmětem činnosti je podpora a rozvoj činností souvisejících se sportem. Většina členů správní rady žalobkyně byla rovněž členy řídicího výboru Fundación Elche.
- 3 Dne 17. února 2011 Instituto Valenciano de Finanzas (dále jen „IVF“), finanční instituce Generalitat Valenciana (regionální samospráva Valencie, Španělsko), poskytla Fundación Elche záruku za dva bankovní úvěry v celkové výši 14 milionů eur, jeden úvěr ve výši 9 milionů eur poskytla Caja de Ahorros del Mediterráneo a druhý ve výši 5 milionů eur Banco de Valencia, za účelem koupě některých akcií emitovaných žalobkyní v souvislosti se zvýšením kapitálu, o kterém žalobkyně rozhodla. Po navýšení kapitálu se Fundación Elche stala držitelkou 63,45 % akcií žalobkyně.
- 4 Záruka pokrývala 100 % jistiny úvěrů plus úroky a náklady souvisejí se zajištěnou transakcí. Fundación Elche musela platit IVF roční prémii za záruku ve výši 1 %. Kromě toho získala IVF jako protizáruku zástavní právo k akciím žalobkyně získaným Fundación Elche. Doba trvání příslušných úvěrů činila pět let. Úrokovou sazbu úvěrů tvořila roční sazba „Euro Interbank Offered Rate“ (Euribor) na rok navýšená o marži ve výši 3,5 %. Kromě toho byl uplatněn poplatek za poskytnutí záruky ve výši 0,5 %. Splácení zajištěných úvěrů (jistiny a úroků) mělo být financováno prodejem akcií žalobkyně získaných Fundación Elche.
- 5 Poté, co byla Evropská komise informována o existenci údajných státních podpor poskytnutých regionální samosprávou Valencie v podobě záruk za bankovní úvěry ve prospěch Valencia Club de Fútbol, SAD, du Hércules Club de Fútbol, SAD a žalobkyně, vyzvala dne 8. dubna 2013 Španělské království, aby se k těmto informacím vyjádřilo. Španělské království jí odpovědělo dne 27. května a dne 3. června 2013.
- 6 Dopisem ze dne 18. prosince 2013 Komise oznámila Španělskému království své rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU. Španělsko své připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení podalo dopisem ze dne 10. února 2014.
- 7 V průběhu formálního vyšetřovacího řízení Komise obdržela připomínky a informace od Španělského království, IVF, Liga Nacional de Fútbol Profesional, Valencia Club de Fútbol a Fundación Valencia.
- 8 V rozhodnutí (EU) 2017/365 ze dne 4. července 2016 o státní podpoře SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) poskytnuté Španělskem ve prospěch klubů Valencia Club de Fútbol, SAD, Hércules Club de Fútbol, SAD a Elche Club de Fútbol (Úř. věst. 2017, L 55, s. 12, dále jen „napadené rozhodnutí“), Komise konstatovala, že státní záruka, kterou IVF poskytla dne 17. února 2011 za dva bankovní úvěry pro Fundación Elche na úpis akcií žalobkyně v souvislosti s navýšením kapitálu, o kterém žalobkyně rozhodla (dále jen „dotčené opatření“ nebo „sporná záruka“), představuje podporu ve výši 3 688 000 eur, která je protiprávní a neslučitelná s vnitřním trhem (článek 1 napadeného rozhodnutí). Komise proto Španělskému království uložila, aby zajistilo navrácení uvedené podpory od žalobkyně (článek 2 napadeného rozhodnutí), navrácení mělo být provedeno „s okamžitým účinkem“ (článek 3 napadeného rozhodnutí).
- 9 V napadeném rozhodnutí měla Komise zaprvé za to, že dotčené opatření poskytnuté od IVF pocházelo ze státních prostředků a bylo přičitatelné Španělskému království. Zadruhé byla příjemcem podpory podle názoru Komise žalobkyně, a nikoli Fundación Elche, která jednala jako finanční nástroj, zejména

s ohledem na cíl opatření, kterým bylo usnadnit financování navýšení kapitálu žalobkyně. Finanční situace žalobkyně v okamžiku poskytnutí dotčeného opatření byla podle Komise situací podniku v obtížích ve smyslu bodu 10 písm. a) a bodu 11 pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (Úř. věst. 2004, C 244, s. 2, dále jen „pokyny pro podporu na záchranu a restrukturalizaci“). S ohledem na kritéria vymezená ve sdělení Komise o použití článků [107] a [108 SFEU] na státní podpory ve formě záruk (Úř. věst. 2008, C 155, s. 10, dále jen „sdělení o zárukách“) a s ohledem na finanční situaci žalobkyně, jakož i podmínky státní záruky, kterou získala, Komise dospěla k závěru o existenci nepatřičné výhody, která mohla narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy. Komise mimoto v napadeném rozhodnutí vyčíslila prvek podpory, jež byla údajně poskytnuta žalobkyni, na základě referenční sazby použitelné podle jejího sdělení o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb (Úř. věst. 2008, C 14, s. 6, dále jen „sdělení o referenčních sazbách“), vzhledem k absenci smysluplného srovnání na základě podobných operací uskutečněných na trhu. Při vyčíslení sporné podpory měla Komise za to, že hodnota akcií žalobkyně poskytnutých IVF do zástavy jako protizáruka byla téměř nulová. Konečně měla Komise v napadeném rozhodnutí za to, že sporná záruka nebyla slučitelná s vnitřním trhem, zejména s ohledem na zásady a podmínky stanovené v pokynech pro podporu na záchranu a restrukturalizaci.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 10 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 21. prosince 2016 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 11 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 21. února 2017 podala žalobkyně návrh na vydání předběžného opatření s cílem dosáhnout odkladu vykonatelnosti článků 2 a 4 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž jí nařizují navrácení podpory, která jí byla údajně poskytnuta.
- 12 Komise předložila žalobní odpověď kanceláři Tribunálu dne 17. března 2017.
- 13 Rozhodnutím ze dne 24. dubna 2017 předseda čtvrtého senátu Tribunálu povolil Španělskému království, aby vstoupilo do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání žalobkyně.
- 14 Dne 8. května 2017 předložila žalobkyně kanceláři Tribunálu repliku.
- 15 Dne 20. června 2017 předložila Komise kanceláři Tribunálu dupliku.
- 16 Španělské království předložilo spis vedlejšího účastníka kanceláři Tribunálu dne 6. července 2017.
- 17 Komise předložila kanceláři Tribunálu své vyjádření ke spisu vedlejšího účastníka dne 27. července 2017.
- 18 Žalobkyně předložila kanceláři Tribunálu své vyjádření ke spisu vedlejšího účastníka dne 21. září 2017.
- 19 V dopise ze dne 13. října 2017 žalobkyně uvedla, že si přeje být vyslechnuta na jednání.
- 20 Usnesením ze dne 15. května 2018, Elche Club de Fútbol v. Komise (T-901/16 R, nezveřejněné, EU:T:2018:268), nařídil předseda Tribunálu odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí, pokud jde o navrácení podpory ze strany žalobkyně, a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 21 Tribunál položil prostřednictvím dopisů kanceláře Tribunálu ze dne 30. října 2018 všem účastníkům řízení písemné otázky v rámci organizačních procesních opatření na základě článku 89 jednacího řádu, na něž tito odpověděli ve dnech 20. a 21. listopadu 2018.

- 22 Žalobkyně navrhuje Tribunálu, aby:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká;
 - uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.
- 23 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 24 Španělské království navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
 - uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 25 Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně čtyři žalobní důvody:
- první žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení a nedostatečného odůvodnění při určení podpory a příjemce;
 - druhý žalobní důvod, který vychází z porušení článku 107 SFEU a nedostatečného odůvodnění, je rozdělen na pět částí vycházejících z nesplnění podmínek týkajících se přičitatelnosti státu, existence výhody, selektivní povahy uvedené výhody, existence narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy;
 - třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 107 SFEU při vyčíslení podpory a částky, která má být navrácena;
 - podpůrně čtvrtý žalobní důvod, který vychází z porušení článku 107 SFEU při posuzování slučitelnosti podpory.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného posouzení a nedostatečného odůvodnění při určení podpory a příjemce

- 26 Žalobkyně podporovaná Španělským královstvím uvádí, že Komise právně dostačujícím způsobem neodůvodnila ani nepodložila konstatování, že žalobkyně byla příjemcem sporné podpory.
- 27 Úvodem žalobkyně uvádí, že Komise v napadeném rozhodnutí neuvedla důvody, proč byly její pochybnosti o postavení Fundación Elche jako příjemce, vyjádřené v jejím rozhodnutí o zahájení formálního řízení, rozptýleny.
- 28 Dále má žalobkyně za to, že jelikož Komise neprokázala právní vztah mezi úvěry poskytnutými Fundación Elche a zárukami ze strany IVF na straně jedné a nabytím jejích akcií Fundación Elche na straně druhé, měla zkoumat obě operace odděleně z hlediska jejich vlastních a odlišných charakteristik. V tomto ohledu prý nelze z popisu předmětu financování ujednaného Fundación Elche vyvodit, že úvěry, které jí byly poskytnuty, a nabytí akcií žalobkyně, které uskutečnila, představují jedinou právní operaci. Španělské království dodává, že tyto skutečnosti neprokazují, že Fundación

Elche usilovala o zlepšení finanční situace žalobkyně. Komise měla zejména přezkoumat, zda nabytí akcií žalobkyně ze strany Fundación Elche představuje operaci, která nebyla zbavena veškeré vyhlídky ziskovosti.

- 29 Žalobkyně tvrdí, že jelikož se však jedná o dvě odlišné operace, měla Komise k tomu, aby jí mohla připsat podporu, prokázat, že na ni byla při koupi jejích akcií ze strany Fundación Elche převedena podpora – což Komise nevyhodnotila ani nevysvětlila.
- 30 Jelikož Komise rozhodla, že žalobkyně byla příjemcem podpory, měla podle stejné logiky dojít k závěru, že věřitelé žalobkyně byli v konečném důsledku rovněž příjemci podpory. Žalobkyně v replice dodává, že Komise měla rovněž posoudit, zda byly banky poskytující úvěr rovněž příjemci podpory.
- 31 Kromě toho prý Komise neprokázala, že žalobkyně a Fundación Elche představovaly jediného příjemce a nesplnila v tomto směru svou povinnost uvést odůvodnění. V tomto ohledu není pojem „hospodářská jednotka“, o který se napadené rozhodnutí podle všeho opírá, použitelný na vztahy mezi žalobkyní a Fundación Elche, které jsou různými entitami s odlišnými předměty činnosti, jelikož Fundación Elche navíc nevykonává hospodářskou činnost.
- 32 Kritéria uvedená v bodě 63 odůvodnění napadeného rozhodnutí pro závěr, že entita vlastní většinové podíly v podniku se účastní hospodářské činnosti vykovávané ovládaným podnikem, nejsou podle názoru žalobkyně splněna. Fundación Elche tak žalobkyni neovládala, jelikož jejím cílem bylo v krátkodobém horizontu prodat její akcie na splacení úvěrů a v každém případě nevlastnila akcie žalobkyně v době poskytnutí sporné záruky. Nejmenovala ani členy správní rady žalobkyně, která naopak rozhodovala společně s Fundación Elche o složení jejího řídicího výboru. Konečně Fundación Elche „nespravovala“, jak tvrdí Komise, úvěry, kterými byl žalobkyni poskytnut kapitál, neboť jednala jako dlužnice, která jako jediná udržovala právní vztah s IVF v rámci záruky, která byla poskytnuta jí samotné a ze které neměla žalobkyně prospěch. Tato záruka byla podmíněna zejména zástavním právem k akciím žalobkyně ve prospěch IVF, přičemž IVF byla oprávněna poskytnout a skutečně poskytla Fundación Elche informace ohledně výkonu jejích práv k žalobkyni za účelem ochrany majetkových zájmů IVF. Sporná řízení spojená s tím, že Fundación Elche zčásti nezaplatila sjednané úvěry, se týkala přímo pouze Fundación Elche, nikoliv žalobkyně. Vzhledem k neexistenci dalších skutečností tedy mezi žalobkyní a Fundación Elche neexistovala žádná finanční dohoda ve smyslu kritérií uvedených v bodě 63 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 33 Rozsudek ze dne 10. ledna 2006, Cassa di Risparmio di Firenze a další (C-222/04, EU:C:2006:8), na který odkazuje bod 63 odůvodnění napadeného rozhodnutí, konečně nemá žádnou souvislost s projednávaným případem, jelikož se nejednalo o prokázání toho, zda Fundación Elche byla podnikem – za který by měla být považována, když vykonává hospodářské činnosti spočívající v nákupu akcií – a jelikož Fundación Elche žalobkyni neovládala.
- 34 Komise argumenty žalobkyně zpochybňuje.
- 35 Úvodem je třeba uvést, že účastníci řízení se shodují na skutečnosti, že dotčené opatření, které je předmětem napadeného rozhodnutí, je záruka poskytnutá ze strany IVF dne 17. února 2011 za dva úvěry, které uzavřela Fundación Elche. Rozcházejí se však v otázce totožnosti skutečného příjemce uvedeného opatření.
- 36 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že článek 107 SFEU zakazuje podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků a nečiní rozdíl mezi tím, zda jsou výhody spojené s podporami poskytnuty přímo či nepřímo (rozsudek ze dne 4. března 2009, Itálie v. Komise, T-424/05, nezveřejněný, EU:T:2009:49, bod 108). Komise tak může pro určení příjemce podpory zohlednit přidělení, o kterém bylo případně rozhodnuto v okamžiku poskytnutí opatření. V takovém případě je zejména možné, že příjemcem není osoba, která uzavřela smlouvu o úvěru, jenž byl zajištěn (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. července 2003, Belgie v. Komise, C-457/00, EU:C:2003:387,

bodů 56 a 57). V konečném důsledku je pro určení příjemce státní podpory třeba určit podniky, které měly z této podpory skutečný prospěch (rozsudek ze dne 3. července 2003, *Belgie v. Komise*, C-457/00, EU:C:2003:387, bod 55).

- 37 V projednávané věci Komise v bodech 11 a 68 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že účelem záruky poskytnuté od IVF, jak vyplývá ze samotného znění smlouvy o poskytnutí záruky ze dne 17. února 2011, bylo zajistit dva úvěry Fundación Elche určené výlučně k financování zvýšení kapitálu žalobkyně. V tomto ohledu žalobkyně ani Španělské království nezpochybňují, že záruka poskytnutá ze strany IVF se použije pouze tehdy, pokud byly zajištěné úvěry použity pro účely uvedené ve smlouvě o poskytnutí záruky, a sice pro účast na navýšení kapitálu žalobkyně.
- 38 Kromě toho je nesporné, že částky získané prostřednictvím zaručených úvěrů byly skutečně použity na rekapitalizaci žalobkyně.
- 39 Z toho vyplývá, že Komise měla správně za to, že žalobkyně byla příjemcem dotčeného opatření.
- 40 Ostatní argumenty předložené žalobkyní a Španělským královstvím nemohou tento závěr zpochybnit.
- 41 Zaprvé okolnost, že Komise mimo jiné neprokázala, že Fundación Elche byla příjemcem státní podpory, postrádá relevanci. Vzhledem k tomu, že čl. 107 odst. 1 SFEU zakazuje podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, není k vyvození závěru o tom, že příjemcem sporné záruky je jiná osoba nežli dlužník, kterému byla záruka poskytnuta, nutno předem konstatovat, že zásah představuje státní podporu ve vztahu k dlužníku (rozsudek ze dne 3. července 2003, *Belgie v. Komise*, C-457/00, EU:C:2003:387, bod 57).
- 42 Zadruhé, pokud jde o pochybení, kterého se měla dopustit Komise tím, že mezi bankami poskytujícími úvěry a ostatními věřiteli žalobkyně neoznačila jiné příjemce dotčeného opatření, je třeba uvést, že žalobkyně nepředložila žádný důkaz, který by dokládal existenci více příjemců podpory. V každém případě je tvrzení žalobkyně neúčinné, jelikož okolnost, i kdyby byla prokázána, že i jiné osoby byly příjemci dotčeného opatření, nemá vliv na závěr, že i žalobkyně z něj měla prospěch.
- 43 Zatřetí je třeba jako neúčinnou odmítnout rovněž argumentaci žalobkyně týkající se odkazu obsaženého v napadeném rozhodnutí na rozsudek ze dne 10. ledna 2006, *Cassa di Risparmio di Firenze a další* (C-222/04, EU:C:2006:8) a použití kritérií, která jsou v něm uvedena v rozsahu, v němž směřuje proti důvodu napadeného rozhodnutí, který je třeba považovat za doplňující, jelikož důvod uvedený v bodě 37 výše postačuje k odůvodnění konstatování, že žalobkyně byla příjemcem dotčeného opatření.
- 44 První žalobní důvod je tedy třeba zamítnout v rozsahu, v němž směřuje proti opodstatněnosti posouzení Komise.
- 45 Mimoto je třeba konstatovat, že napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněno, pokud jde o otázku určení příjemce podpory. Z posouzení vytýkaných skutečností uplatněných žalobkyní zejména vyplývá, že napadené rozhodnutí jí umožnilo seznámit se s důvody přijatého opatření v tomto ohledu a umožnilo Tribunálu provést přezkum. První žalobní důvod musí být proto v rozsahu, v němž vychází z porušení článku 296 SFEU, zamítnut.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 107 SFEU a z nedostatečného odůvodnění

- 46 Tento žalobní důvod je rozdělen do pěti částí vycházejících z nesplnění podmínek týkajících se přičitatelnosti dotčeného opatření státu, existence výhody, selektivní povahy uvedené výhody, existence narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy.

K první části vycházející z porušení článku 107 SFEU a z nedostatečného odůvodnění při rozhodování o přičitatelnosti dotčeného opatření státu

- 47 Žalobkyně má za to, že Komise nesprávně dospěla k závěru, že opatření přijaté ze strany IVF je přičitatelné státu, když vycházela výlučně z organických kritérií, a dostatečně nevysvětlila, jak dospěla k takovému závěru, jelikož se omezila na formulaci obecných předpokladů. Vzhledem k tomu, že IVF vykonává současně obchodní činnosti a činnosti veřejné povahy, měla se Komise podle jejího názoru ujistit, že poskytnutí sporné záruky nespadá do rámce činností vykonávaných v hospodářské soutěži se soukromými hospodářskými subjekty, přičemž rozhodující referenční odkaz v tomto ohledu představuje rozsudek ze dne 10. ledna 2006, Cassa di Risparmio di Firenze a další (C-222/04, EU:C:2006:8).
- 48 Podle judikatury platí, že k tomu, aby mohly být výhody kvalifikovány jako podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, musí být poskytnuty přímo nebo nepřímo ze státních prostředků a přičitatelné státu (rozsudek ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 24).
- 49 V projednávané věci je třeba posoudit, zda dotčené opatření mohlo být správně považováno za výsledek jednání přičitatelného státu.
- 50 Podle ustálené judikatury lze přičitatelnost opatření podpory přijatého veřejným podnikem státu vyvodit ze souhrnu dostatečně přesných a shodujících se nepřímých důkazů vyplývajících z okolností daného případu a kontextu, ve kterém bylo toto opatření přijato, a umožňujících učinit domněnku o konkrétní účasti veřejných orgánů na přijetí tohoto opatření (viz rozsudek ze dne 25. června 2015, SACE a Sace BT v. Komise, T-305/13, EU:T:2015:435, bod 45 a citovaná judikatura).
- 51 V tomto ohledu body 55 a 56 rozsudku ze dne 16. května 2002, Francie v. Komise (C-482/99, EU:C:2002:294), vyjmenovávají seznam nepřímých důkazů, nepovinných a orientačních, ke kterým bylo v judikatuře přihlíženo nebo ke kterým přihlížet lze, jako je skutečnost, že veřejný podnik, který poskytl podpory, nemohl toto rozhodnutí přijmout a nezohlednit požadavky veřejné moci, skutečnost, že tento podnik byl organizačně vázán ke státu, že musel zohledňovat pokyny meziresortního výboru, povaha činnosti veřejného podniku a její vykonávání na trhu za běžných podmínek hospodářské soutěže se soukromými subjekty, právní postavení uvedeného podniku, vycházející z veřejného práva nebo obecného práva společností, intenzita dohledu vykonávaného veřejnými orgány nad jeho vedením nebo jeho začlenění do struktur veřejné správy.
- 52 V projednávané věci se Komise v bodech 54 až 56 odůvodnění napadeného rozhodnutí opírá o různé nepřímé důkazy.
- 53 IVF byl zřízen zákonem ve formě osoby veřejného práva ovládané regionální samosprávou Valencie, jejíž někteří zástupci jsou členy generální rady a investičního výboru IVF. IVF je součástí ministerstva odpovědného za hospodářské záležitosti.
- 54 Podle zákona je úkolem IVF působit jako hlavní nástroj veřejné úvěrové politiky a přispívat k výkonu pravomocí regionální samosprávy Valencie v rámci finančního systému.
- 55 Sporná záruka a podmínky jejího poskytnutí odpovídaly rozpočtům schváleným v souladu se závazkovými stropy stanovenými použitelnými právními předpisy.
- 56 Ze skutečností připomenutých v bodech 53 až 55 výše je třeba nejprve vyvodit, že se Komise, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, pro závěr o přičitatelnosti opatření státu neopírala výlučně o existenci organických vazeb.
- 57 Dále, pokud jde zaprvé o právní postavení IVF, napadené rozhodnutí uvádí, že se jedná o veřejnoprávní osobu zřízenou zákonem.

- 58 Zadruhé, pokud jde o povahu činností vykonávaných IVF, ze znění zákona, kterým byla zřízena, vyplývá, že IVF sleduje úkol obecného zájmu spočívající v podpoře hospodářství regionu Valencie prostřednictvím veřejného financování. IVF je mimoto nápomocna regionální samosprávě Valencie při výkonu jejích pravomocí dohledu nad místním finančním systémem.
- 59 Z toho vyplývá, že IVF jedná jako rozvojová banka sledující cíle obecného zájmu, a nikoli jako úvěrová instituce s čistě obchodními cíli (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. února 2013, Nitrogénművek Vegyipari v. Komise, T-387/11, nezveřejněný, EU:T:2013:98, bod 63). Pravomoci IVF v oblasti obezřetnostního dohledu kromě toho potvrzují, že její činnost spadá do rámce cílů vymezených orgány veřejné moci.
- 60 Zatřetí kromě důsledků, které mohou vyplývat z veřejnoprávního postavení IVF, se organizační vazby mezi IVF a regionální samosprávou Valencie a intenzita dohledu vykonávaného touto regionální samosprávou projevují přítomností jejích zástupců v několika řídicích útvech IVF, jakož i spojením IVF s ministerstvem odpovědným za hospodářské záležitosti.
- 61 S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že se Komise oprávněně domnívala, že sporná záruka je přičitatelná státu.
- 62 Tento závěr není zpochybněn argumentem žalobkyně, podle kterého IVF vykonává rovněž činnosti – prezentované jako obchodní – v hospodářské soutěži se soukromými hospodářskými subjekty. Na jedné straně se žalobkyně omezuje na pouhé tvrzení, aniž předložila důkazy, které by mohly zpochybnit zákonnou definici úkolů obecného zájmu IVF, jak je uvedena v bodě 54 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Není tak prokázáno, že by část činností IVF nespádala do rámce plnění úkolů obecného zájmu, které jí byly svěřeny, ani a fortiori, že by měly čistě obchodní účel. Na druhé straně pouhá okolnost, že IVF vykonává svou činnost v hospodářské soutěži se soukromými hospodářskými subjekty, nebrání tomu, aby byla státu přičítána opatření, která může IVF přijmout (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. ledna 2016, Slovinsko v. Komise, T-507/12, nezveřejněný, EU:T:2016:35, bod 92).
- 63 Konečně je třeba konstatovat, že napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněno, pokud jde o otázku přičitatelnosti dotčeného opatření státu. Z posouzení vytykánych skutečností uplatněných žalobkyní zejména vyplývá, že napadené rozhodnutí jí umožnilo seznámit se s důvody přijatého opatření v tomto ohledu a umožnilo Tribunálu provést přezkum.
- 64 První část druhého žalobního důvodu tedy musí být zamítnuta.

Ke druhé části vycházející z porušení článku 107 SFEU a z nedostatku odůvodnění, pokud jde o existenci výhody

- 65 Žalobkyně má za to, že Komise neověřila, zda podmínky uvedené ve sdělení o zárukách byly v projednávaném případě použitelné. Obecněji se v napadeném rozhodnutí nevyskytuje zvláštní posouzení existence výhody vyplývající z dotčeného opatření.
- 66 Žalobkyně se nejprve odvolává na neprovedení analýzy situace Fundaci3n Elche, ačkoli byla jediným příjemcem záruky poskytnuté ze strany IVF. Podle žalobkyně přitom z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Fundaci3n Elche nevykonávala hospodářskou činnost, nesetkala se po poskytnutí záruky s finančními obtížemi a nezískala žádnou výhodu.
- 67 Žalobkyně dále tvrdí, že Komise neporovnála podmínky sporné záruky s podmínkami, které převládaly na trhu, ani nezohlednila protizáruky nabídnuté ze strany Fundaci3n Elche, tedy zástavní právo k jejím akciím a zástavní právo k pozemku o šesti hektarech.

- 68 Konečně i za předpokladu, že by žalobkyně byla příjemcem sporné záruky, neumožňovaly skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí týkající se její hospodářské situace, aby se v jejím případě použila kvalifikace podniku v obtížích ani aby jí byl udělen úvěrový rating CCC. Žalobkyně v tomto ohledu zdůrazňuje, že v napadeném rozhodnutí chybí odkaz na posouzení její úvěruschopnosti třetí osobou a jako důkaz o opaku předkládá smlouvu o úvěru, kterou uzavřela s Banco de Valencia v říjnu 2010. Žalobkyně v každém případě zpochybňuje souvislost mezi jejím úvěrovým ratingem a hodnotou jejích akcií.
- 69 Španělské království podporuje žalobkyni a dodává, pokud jde o posouzení její hospodářské situace, že ji Komise měla posoudit s ohledem na zvláštnosti odvětví profesionálního fotbalu, přičemž nezodpovězení argumentů v tomto smyslu v napadeném rozhodnutí představuje podle Španělského království nedostatek odůvodnění. Španělské království mimoto uvádí, že bez ohledu na nedodržení podmínky stanovené ve sdělení o zárukách nepokryt víc než 80 % zajištěné půjčky, jednala IVF jako soukromý hospodářský subjekt v tržním hospodářství, jelikož při vymezení rozsahu záruky zohlednila významné protizáruky, které Fundaci6n Elche poskytla.
- 70 Komise nejprve odpovídá, že žalobkyně vychází z nesprávného předpokladu, že příjemcem dotčeného opatření nebyla ona sama, nýbrž Fundaci6n Elche, a uvádí, že Fundaci6n Elche v každém případě neměla finanční schopnost splatit dluh vyplývající z úvěrů, které jí byly poskytnuty.
- 71 Komise dále uvádí, že v napadeném rozhodnutí přezkoumala, zda byla záruka poskytnuta za tržních podmínek, přičemž vycházela z finanční situace žalobkyně, s ohledem na kterou by žádná finanční instituce nesouhlasila s poskytnutím takového úvěru, jakým je úvěr v projednávané věci, bez státní záruky. Porovnala rovněž dotčené opatření s operacemi uskutečněnými za tržních podmínek, což potvrzují úvahy v napadeném rozhodnutí týkající se výpočtu výše podpory, přičemž je třeba poznamenat, že ani Španělské království, ani žalobkyně během správní fáze řízení netvrdily, že žalobkyni byly poskytnuty podobné půjčky. Pokud jde o nabídnuté protizáruky, Komise uvádí, že hodnota akcií žalobkyně poskytnutých jako zástava odráží finanční situaci klubu, a musí být z toho důvodu považována za téměř nulovou. Dále také zástavní právo, na které se žalobkyně odvolává, nebylo Španělským královstvím zmíněno během správní fáze řízení a mělo navíc nízkou hodnotu (600 000 eur) ve srovnání s částkou úvěrů poskytnutých Fundaci6n Elche (14 milionů eur).
- 72 Komise kromě toho tvrdí, že žalobkyni právem kvalifikovala jako podnik v obtížích ke dni poskytnutí sporné záruky, jelikož ke zlepšení její finanční situace došlo až po přijetí dotčeného opatření. Finanční obtíže, které žalobkyně měla, odůvodňují, že jí byl přidělen finanční rating CCC. Pokud jde o úvěr, jež poskytla Banco de Valencia bez státní záruky, na který se žalobkyně odvolává, není srovnatelný, zejména s ohledem na jeho dobu trvání a datum uzavření.
- 73 Konečně v odpovědi na argumenty uplatněné Španělským královstvím Komise zdůrazňuje, že posouzení obtíží podniku musí být provedeno objektivně s ohledem na vlastní situaci dotčeného podniku, jelikož ani Španělské království, ani žalobkyně neprokázaly, že by se v případě fotbalových klubů měla použít jiná metoda. Pokud jde o argument Španělského království, podle kterého mohlo krytí zajištěné spornou zárukou vzhledem k okolnostem projednávaného případu přesáhnout 80 % zajištěného úvěru, odpovídá Komise, že kontext, a zejména nízká hodnota navrhovaných protizáruk, neumožňuje ponechat stranou tuto podmínku stanovenou sdělením o zárukách, a to tím spíše, že uvedené sdělení doporučuje oznámit opatření Komisi předem.
- 74 Tato část žalobního důvodu týkající se existence výhody je rozdělena na tři výtky, které směřují zaprvé proti nezohlednění Fundaci6n Elche, zadruhé proti tomu, že nebylo přezkoumáno jednak znění sporné záruky a jistot poskytnutých jako protiplnění a jednak podmínek, za kterých byly podobné transakce uskutečňovány na trhu, a zatřetí proti nesprávnému posouzení finanční situace žalobkyně ke dni poskytnutí sporné záruky. Tribunál posoudí třetí výtku před druhou výtka, jelikož se napadené rozhodnutí částečně opírá o předchozí konstatování finančních obtíží žalobkyně, aby z toho vyvodil závěry napadené v rámci druhé výtky.

– *K přípustnosti druhé části v rozsahu, v němž se týká porušení povinnosti uvést odůvodnění*

- 75 V návaznosti na otázku položenou Tribunálem na jednání Komise zpochybnila přípustnost této části v rozsahu, v němž se týká porušení povinnosti uvést odůvodnění.
- 76 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že argumenty žalobkyně týkající se neexistence nebo nedostatečnosti odůvodnění nejsou v jejích písemných podáních odlišeny od argumentů, které se týkají opodstatněnosti důvodů uvedených v napadeném rozhodnutí.
- 77 Podle ustálené judikatury přitom povinnost uvést odůvodnění představuje podstatnou formální náležitost, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která spadá do hmotněprávní legality napadeného aktu (rozsudky ze dne 22. března 2001, Francie v. Komise, C-17/99, EU:C:2001:178, bod 35, a ze dne 18. ledna 2005, Confédération Nationale du Crédit Mutuel v. Komise, T-93/02, EU:T:2005:11, bod 67).
- 78 Kromě toho žaloba v nadpisech týkajících se této části žalobního důvodu zdůrazňuje, že Komise neprovedla posouzení a v souvisejících tvrzeních uvádí buď neprovedení posouzení či neověření, nebo údajně chybné posouzení Komise. Je třeba uvést, že všechny tyto úvahy se týkají opodstatněnosti, a nikoli odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žaloba konečně na několika místech obsahuje zmínku o neexistenci nebo nedostatečnosti odůvodnění, což je však systematicky navázáno na úvahy týkající se opodstatněnosti napadeného rozhodnutí.
- 79 V tomto ohledu je třeba připomenout, že na základě článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 76 odst. 1 písm. d) jednacího řádu musí žaloba obsahovat stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné k tomu, aby umožnily žalovanému připravit si obranu a Tribunálu rozhodnout o žalobě případně bez dalších podpůrných informací. Žaloba tedy musí ozřejmit, v čem spočívá žalobní důvod, na kterém se zakládá, a tudíž jeho pouhé abstraktní vyjádření nesplňuje požadavky jednacího řádu (rozsudky ze dne 16. září 2013, British Telecommunications a BT Pension Scheme Trustees v. Komise, T-226/09 a T-230/09, nezveřejněný, EU:T:2013:466, bod 232, a ze dne 11. září 2014, Gold East Paper a Gold Huasheng Paper v. Rada, T-444/11, EU:T:2014:773, bod 93).
- 80 S ohledem na zásady a skutečnosti připomenuté v bodech 75 až 79 výše je tedy třeba v kontextu této části žalobního důvodu odmítnout jako nepřipustné výtky směřující proti odůvodnění napadeného rozhodnutí a posoudit argumenty, které v podstatě vycházejí z nesprávného posouzení Komise při prokazování výhody.
- 81 Komise ostatně neporušila svou povinnost uvést odůvodnění, pokud jde o existenci výhody. Následující úvahy totiž potvrzují jednak to, že žalobkyně mohla zpochybnit opodstatněnost odůvodnění napadeného rozhodnutí, a jednak to, že Tribunál byl v tomto ohledu schopen vykonat svůj přezkum.

– *K výtce směřující proti nezohlednění situace Fundación Elche při posuzování existence výhody*

- 82 Úvodem je třeba připomenout, že Tribunál v odpovědi na první žalobní důvod konstatoval, že se Komise nedopustila nesprávného posouzení, když v napadeném rozhodnutí označila žalobkyni za příjemce dotčeného opatření. Argumenty žalobkyně, které směřují ke zpochybnění poskytnutí výhody ve prospěch Fundación Elche v rozsahu, v němž spočívají na předpokladu, že uvedená organizace je jediným příjemcem sporné záruky, musí být tudíž odmítnuty jako neúčinné.
- 83 Žalobkyně se však tímto žalobním důvodem odvolává i na okolnost, že IVF poskytla záruku Fundación Elche, což odůvodňuje, aby finanční situace posledně uvedené byla vyhodnocena za účelem posouzení existence výhody.

- 84 V tomto ohledu je třeba mít za to, na rozdíl od toho, co tvrdí Komise (viz bod 70 výše), že skutečnost, že je žalobkyně příjemcem dotčeného opatření ve smyslu práva státních podpor, jak bylo potvrzeno v rámci prvního žalobního důvodu, je nezávislá na tom, zda je Fundación Elche stranou smlouvy o záruce uzavřené s IVF a v uvedené smlouvě identifikována jako příjemce záruky, jak vyplývá z bodu 3 výše. Jinými slovy, skutečnost, že Fundación Elche není identifikována jako skutečný příjemce dotčeného opatření, nemá vliv na okolnost, že má prospěch ze sporné záruky podle smlouvy uzavřené dne 17. února 2011 s IVF.
- 85 Z toho vyplývá, že Fundación Elche má vůči IVF odpovědnost za důsledky spojené s neplacením úvěrů, na které se vztahuje smlouva o záruce, a za uplatnění záruky ze strany věřitelských bank. Navíc je třeba rovněž poznamenat, že tento skutkový stav dokládá žaloba na vymáhání pohledávky, na kterou žalobkyně odkazuje ve svých písemných podáních, jež následně podala IVF proti Fundación Elche, v níž se domáhala vrácení částek, které vyplatila věřitelským bankám, které jej vyzvaly k plnění v rámci záruky v důsledku toho, že Fundación Elche částečně neuhradila zajištěné úvěry.
- 86 S ohledem na výše uvedené tedy hospodářská a finanční situace Fundación Elche v zásadě představuje relevantní znak pro posouzení rizika, které přijal veřejnoprávní ručitel, a tím poplatku za záruku, který by za takových okolností požadoval soukromý hospodářský subjekt.
- 87 Kromě toho je třeba připomenout, že unijní soud je povinen zejména ověřit, zda Komise provedla celkové posouzení zohledňující všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu, které jí umožňují určit, zda z dotčeného opatření vyplývá výhoda (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 24. ledna 2013, Frucona Košice v. Komise, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 73, a ze dne 15. prosince 2009, EDF v. Komise, T-156/04, EU:T:2009:505, bod 221).
- 88 Tribunál tak musí v projednávané věci přezkoumat relevantnost skutečností, u nichž je tvrzeno, že nebyly zohledněny během správního řízení, a v případě, že relevantní byly, zda k nim Komise přihlížela (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. ledna 2013, Frucona Košice v. Komise, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 77).
- 89 Zprvce, jak vyplývá z bodů 84 až 86 výše, hospodářská a finanční situace Fundación Elche v zásadě představuje relevantní okolnost pro účely posouzení existence výhody vyplývající z podmínek poskytnutí sporné záruky.
- 90 Komise však v písemných podáních tvrdí, že Fundación Elche v každém případě neměla takovou finanční způsobilost, aby mohla splatit dluh vyplývající z úvěrů, které jí byly poskytnuty, zejména s ohledem na nízkou hodnotu jejího majetku.
- 91 I kdyby tato okolnost byla prokázána, nic to nemění na tom, že pravděpodobnost neplnění ze strany dlužníka, v projednávaném případě Fundación Elche, z důvodu jeho finanční situace, je sama o sobě relevantní okolností, kterou byla Komise povinna posoudit [v tomto ohledu viz bod 3.2. písm. d) sdělení o zárukách], přičemž je třeba připomenout, že rozhodnutí musí stačit samo o sobě a že jeho odůvodnění nemůže vycházet z vysvětlení poskytnutých později, a sice v době, kdy je proti dotyčnému rozhodnutí již podána žaloba před unijním soudem (rozsudek ze dne 16. září 2013, Wabco Europe a další v. Komise, T-380/10, EU:T:2013:449, bod 107). Mimoto je třeba v odpovědi na argument Komise týkající se majetkové situace Fundación Elche uvést, že vlastní kapitál Fundación Elche, byť omezený, měl ke dni poskytnutí sporné záruky nicméně kladnou hodnotu ve výši 1,4 milionu eur, na rozdíl od situace, ve které se ve stejné době nacházela žalobkyně (body 20 a 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 92 Zadruhé je po prokázání relevance hospodářské a finanční situace Fundación Elche třeba přezkoumat, zda ji Komise ve svém posouzení existence výhody zohlednila.

- 93 Napadené rozhodnutí nejprve v bodě 11 odůvodnění, který se nachází v části 2 týkající se popisu opatření a příjemců, uvádí dotčené opatření, přičemž uvádí informace popsané v bodech 3 a 4 výše, následně – po připomenutí kapitálové a organizační vazby mezi Fundación Elche a žalobkyní (bod 21 odůvodnění) – uvádí v bodě 22 odůvodnění klíčové finanční údaje Fundación Elche mezi prosincem 2009 a prosincem 2011. Dále je na základě analýzy provedené v bodech 63 a 66 až 69 odůvodnění napadeného rozhodnutí učiněn závěr, že příjemcem dotčeného opatření není Fundación Elche, ale žalobkyně. Úvahy, které následují po tomto konstatování v bodech 70 až 88 odůvodnění se týkají charakteristiky výhody, zatímco se body 91 až 95 odůvodnění týkají vyčíslení prvku podpory. V této fázi již není zmiňována Fundación Elche ani a fortiori její hospodářská a finanční situace.
- 94 Z přezkumu napadeného rozhodnutí vyplývá, že nezohledňuje situaci Fundación Elche pro účely určení existence výhody, neboť jediné prvky analýzy v tomto ohledu jsou uvedeny dříve v bodě 68 odůvodnění, na základě kterých je konstatováno, že situace Fundación Elche se po poskytnutí sporné záruky nezlepšila, což spolu se skutečností, že riziko uplatnění uvedené záruky záviselo podle názoru Komise na výsledcích žalobkyně, odůvodňuje, aby tato byla považována za jediného příjemce opatření podpory. Naproti tomu se napadené rozhodnutí nijak nevyjadřuje k dopadu individuální situace Fundación Elche na posouzení rizika spojeného s poskytnutím sporné záruky.
- 95 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že Komise nezohlednila relevantní okolnost, kterou představuje hospodářská a finanční situace Fundación Elche pro účely posouzení existence výhody, a dopustila se tak zjevně nesprávného posouzení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. listopadu 2016, Komise v. Francie a Orange, C-486/15 P, EU:C:2016:912, body 88 a 89).
- *K výtce směřující proti nesprávnému posouzení finanční situace žalobkyně v okamžiku poskytnutí sporné záruky*
- 96 V projednávané věci se Komise v bodě 79 odůvodnění napadeného rozhodnutí pro kvalifikaci žalobkyně jako podniku v obtížích v okamžiku poskytnutí sporné záruky opírala o bod 10 písm. a) a bod 11 pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci.
- 97 Bod 10 písm. a) pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci stanoví, že podnik je v zásadě a bez ohledu na velikost považován za podnik v obtížích „v případě společnosti s omezeným ručením vlastníků, kde došlo ke ztrátě více než poloviny zapsaného kapitálu a kde ke ztrátě více než jedné čtvrtiny tohoto kapitálu došlo za posledních 12 měsíců“. Bod 11 těchto pokynů dále stanoví, že „[i] při nesplnění podmínek stanovených v bodě 10 může být podnik považován za podnik v obtížích, zejména tehdy, kdy jsou patrné typické příznaky podniku v obtížích, například narůstající ztráta, klesající obrát, rostoucí skladové zásoby, nadbytečná kapacita, slábnoucí peněžní tok, narůstající dluh, narůstající úroky a klesající nebo nulová hodnota čistých aktiv“.
- 98 V projednávaném případě Komise v bodě 79 odůvodnění napadeného rozhodnutí tvrdí, že žalobkyně zaznamenala pokles obrátu mezi hospodářským rokem, který skončil v červnu 2008, a tím, který skončil v červnu 2010 (z 7,1 milionu eur na 4,4 milionu eur), zápornou hodnotu zisku před zdaněním za hospodářské roky, které skončily v červnu 2007, 2008, 2009 a 2010 (z –6,2 milionu eur za hospodářský rok 2006/2007 na –1,1 milionu eur za hospodářský rok 2009/2010) a zápornou hodnotu vlastního kapitálu v hospodářských letech, které skončily v červnu 2009 a 2010 (–10,2 milionu eur v obou hospodářských letech). Rovněž je třeba uvést, že – jak vyplývá z bodu 20 odůvodnění napadeného rozhodnutí – základní kapitál žalobkyně, která je společností s ručením omezeným, se mezi hospodářským rokem 2008/2009 a hospodářským rokem 2009/2010 snížil o více než polovinu.
- 99 S ohledem na výše uvedené se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když konstatovala, že žalobkyně byla v době poskytnutí sporné záruky podnikem v obtížích ve smyslu bodu 10 písm. a) a bodu 11 pokynů pro záchranu a restrukturalizaci.

- 100 Žádný z argumentů předložených žalobkyní nemůže tento závěr zpochybnit.
- 101 Nejprve, jak správně tvrdí Komise, finanční údaje předložené žalobkyní za hospodářský rok 2010/2011 se týkají hospodářského roku, který byl uzavřen po poskytnutí sporné záruky dne 17. února 2011. Žalobkyně přitom nevysvětluje, jak by tyto informace mohly být relevantní skutečností pro účely posouzení její situace v okamžiku poskytnutí uvedené záruky.
- 102 Kromě toho okolnost, že napadené rozhodnutí v bodě 80 odůvodnění uvádí, že ztráty zaznamenané žalobkyní v letech 2007 až 2010 se snížily, takže bylo možné dospět k závěru, že se žalobkyně nenacházela v mimořádně obtížné situaci („situación de crisis“ ve španělském znění, které je jediným závazným zněním) ve smyslu sdělení o zárukách, není v rozporu se zjištěním uvedeným v bodě 79 odůvodnění, podle kterého finanční situace žalobkyně splňuje kritéria podniku v obtížích ve smyslu pokynů o záchraně a restrukturalizaci. Jak totiž Komise potvrdila v odpovědi na písemnou otázku Tribunálu v rámci organizačních procesních opatření, cílem zjištění uvedených v bodě 80 odůvodnění je, jak potvrzuje i vyčíslení podpory, která má být navracena, v návaznosti na napadené rozhodnutí, určit, zda je nutné uplatnit bod 2.2. a bod 4.1 písm. a) sdělení o zárukách a výjimečně dojít k závěru, že žalobkyně obdržela výhodu rovnající se celkové výši zaručených úvěrů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. února 2018, Larko v. Komise, T-423/14, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2018:57, body 189 a 190).
- 103 Pokud jde dále o nezaručený úvěr, který žalobkyně získala od Banco de Valencia v říjnu 2010 (viz bod 68 výše) v rozsahu, v němž se žalobkyně snaží prostřednictvím svého tvrzení zpochybnit, že byla v okamžiku poskytnutí dotčeného opatření ve finančních obtížích, je třeba uvést, jak činí Komise, aniž by to bylo v této souvislosti zpochybněno, že účinkem tohoto úvěru je ve skutečnosti zhoršení úrovně zadlužení žalobkyně ve srovnání s její situací na konci hospodářského roku 2009/2010. Kromě toho je třeba konstatovat, že uvedený úvěr byl poskytnut na dobu jednoho roku, tedy na podstatně kratší dobu než sporné úvěry, které byly poskytnuty na pět let, což má za následek, že je každé srovnání mezi nimi, zejména s ohledem na jejich podmínky a příslušné sazby, nejisté. Žalobkyně ostatně nevysvětlila, jak mohou podmínky úvěru s krátkou dobou splatnosti poskytnutého několik měsíců před spornou zárukou zpochybnit závěry Komise o její finanční situaci v okamžiku poskytnutí opatření.
- 104 Pokud jde o skutečnost, že Komise nezohlednila analýzu úvěruschopnosti žalobkyně, kterou by případně měla provést ratingová agentura nebo jedna z bank, které poskytují zaručené úvěry, je třeba konstatovat, že podle bodu 3.2 písm. d) sdělení o zárukách, na které odkazuje žalobkyně, by tato analýza měla umožnit „klasifikaci dlužníka s pomocí hodnocení (ratingu) rizika [...] může [ji] poskytnout mezinárodně uznávaná ratingová agentura nebo může být dle možností využit interní rating použitý bankou, která poskytla původní půjčku“. Z toho vyplývá, že sdělení o zárukách nezakládá v tomto ohledu povinnost Komise vyhledávat a zohledňovat ratingy vypracované takovými entitami.
- 105 Pokud jde o argument Španělského království, podle kterého měla být hospodářská situace žalobkyně posouzena ze strany Komise s ohledem na zvláštnosti odvětví profesionálního fotbalu, stačí jednak uvést, že Tribunál již uznal hospodářskou povahu provozování fotbalu profesionálními kluby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. ledna 2005, Piau v. Komise, T-193/02, EU:T:2005:22, bod 69), a jednak, že pojem „podnik v obtížích“, jak je definován v bodě 9 pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci, je objektivním pojmem, který má být posouzen výhradně s ohledem na konkrétní důkazy finanční a hospodářské situace dotčeného podniku (rozsudek ze dne 6. dubna 2017, Regione autonoma della Sardegna v. Komise, T-219/14, EU:T:2017:266, bod 184), přičemž obecné úvahy o zvláštnostech dotčeného odvětví, které uvedlo Španělské království, nemohou vyvrátit konstatování provedené na základě individuálních finančních údajů žalobkyně.
- 106 S ohledem na výše uvedené je třeba tuto výtku zamítnout.

– K výtce směřující proti nepřezkoumání jednak znění sporné záruky a jistot poskytnutých jako protiplnění a jednak podmínek, za kterých byly obdobné operace uskutečňovány na trhu

- 107 Co se týče nejprve údajného nepřezkoumání znění sporné záruky a jistot poskytnutých jako protiplnění, je třeba nejprve konstatovat, jak správně zdůrazňuje Komise, že napadené rozhodnutí v bodě 86 odůvodnění uvádí, že „nelze mít za to, že roční prémie za záruku ve výši [...] 1 % účtovaná za dotčené záruky odráží riziko nesplacení zaručených úvěrů s ohledem na obtíže“ žalobkyně. Z toho vyplývá, že úroveň poplatků za poskytnutí záruky požadovaných v rámci smluv uzavřených mezi Fundación Elche a IVF byla Komisí skutečně zohledněna, a že kritika žalobkyně je tedy skutkově nepodložená.
- 108 Pokud jde o zvláštní povinnost stanovenou v ručitelském prohlášení IVF ze dne 10. listopadu 2010, jíž Komise nechala údajně bez povšimnutí, podle které měly být zajištěné úvěry poskytnuty za podmínek, které „se výrazně neodchyľují od podmínek uplatňovaných na trhu pro operace této povahy“, jedná se zde o irelevantní okolnost, jelikož napadené rozhodnutí nespočívá na zjištění, že banky poskytnutím úvěrů s ohledem na záruku poskytnutou IVF jednaly samy za podmínek, které nejsou v souladu s tržními podmínkami.
- 109 Pokud jde dále o nabídnuté protizáruky, je rovněž skutkově nepodložená kritika určená Komisi, že nezohlednila zástavní právo k akciím žalobkyně, jelikož v bodě 93 odůvodnění napadeného rozhodnutí je výslovně zdůrazněno, že „hodnota [...] akcií [klubů, které jsou příjemci] jako zajištění úvěru se téměř rovnala nule“.
- 110 Žalobkyně však uvádí i údajné pochybení Komise v souvislosti tím, že v napadeném rozhodnutí propojila rating, který byl žalobkyni udělen, a hodnotu jejích akcií.
- 111 V tomto ohledu je třeba uvést, že se napadené rozhodnutí pro učinění závěru o nízké hodnotě akcií žalobkyně opírá o skutečnost, že žalobkyně byla v době poskytnutí dotčeného opatření podnikem v obtížích, pro který neexistoval žádný spolehlivý plán životaschopnosti prokazující, že její činnost mohla vytvořit zisk pro akcionáře.
- 112 Jak přitom vyplývá z přezkumu třetí výtky této části žalobního důvodu v bodech 96 až 106 výše, kvalifikace žalobkyně jako podniku v obtížích v napadeném rozhodnutí není stížena zjevně nesprávnými posouzeními.
- 113 Zbývá určit, zda metoda použitá Komisí v projednávané věci, která spočívá ve vyvození „téměř nulové“ hodnoty akcií žalobkyně z okolnosti, že se nacházela v obtížích, aniž by byl vypracován plán životaschopnosti – což není zpochybňováno – vykazuje zjevnou nesprávnost. Za tímto účelem Tribunál položil Komisi v rámci organizačních procesních opatření otázku, ve které ji vyzval, aby upřesnila metodu, kterou použila pro posouzení hodnoty akcií žalobkyně, a uvedla, zda navýšení kapitálu v roce 2011 mělo na tuto hodnotu vliv. K tomuto poslednímu bodu Komise odpověděla, že účinek navýšení kapitálu žalobkyně nemůže být zohledněn při určení hodnoty akcií v okamžiku poskytnutí sporné záruky, jelikož tento okamžik předcházela vložení kapitálu.
- 114 V tomto ohledu podle ustálené judikatury platí, že pro účely uplatnění kritéria soukromého hospodářského subjektu v tržním hospodářství jsou relevantní pouze skutečnosti, které byly dostupné k okamžiku, kdy bylo rozhodnutí o provedení dotčené operace přijato, a vývoj, který bylo k tomuto okamžiku možné očekávat (viz rozsudek ze dne 20. září 2017, Komise v. Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, bod 61 a citovaná judikatura).
- 115 Vzhledem k tomu, že rekapitalizace žalobkyně je cílem a sledovaným účinkem sporné záruky, jedná se o parametr předvídatelný v době poskytnutí sporné záruky, který by soukromý hospodářský subjekt nacházející se v situaci IVF zohlednil pro účely posouzení hodnoty zastavených akcií. Z toho vyplývá, že se Komise tím, že tuto skutečnost nezohlednila, dopustila zjevně nesprávného posouzení.

- 116 Kromě toho žalobkyně vytýká Komisi, že nepřezkoumala existenci hypotekárního zástavního práva k pozemku o šesti hektarech, který Fundación Elche rovněž poskytla IVF jako protizáruku.
- 117 Úvodem je třeba odmítnout argument Komise vycházející z toho, že se Španělské království na toto zástavní právo neodvolalo ve vyjádřeních, které předložilo v průběhu správního řízení. V tomto ohledu stačí zdůraznit, že zaprvé existence hypotekárního zástavního práva vyplývá z informací, které byly dostupné v průběhu správního řízení, v této věci ze smlouvy o zajištění uzavřené mezi Fundación Elche a IVF dne 17. února 2011, zadruhé je to Komise, komu přísluší předložit důkaz existence státní podpory (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. září 2007, Olympiaki Aeroporia Ypiresies v. Komise, T-68/03, EU:T:2007:253, bod 34) a zatřetí je Komise povinna provést správní řízení pečlivě a nestranně, aby měla při přijímání konečného rozhodnutí k tomuto účelu úplné a spolehlivé poznatky (rozsudek ze dne 3. dubna 2014, Francie v. Komise, C-559/12 P, EU:C:2014:217, bod 63).
- 118 Dále je třeba použít judikaturu připomenutou v bodech 87 a 88 výše za účelem posouzení, zda dotčené hypotekární zástavní právo představuje skutečnost relevantní pro účely posouzení existence výhody a zda ji Komise případně zohlednila.
- 119 V projednávaném případě představuje hypotekární zástavní právo poskytnuté Fundación Elche, které je zajištěním sjednaným ručícím dlužníkem, znak sporné záruky, kterou je Komise povinna posoudit [viz v tomto ohledu bod 3.2 písm. d) sdělení o zárukách]. Komise kromě toho nezpochybňuje, že napadené rozhodnutí toto hypotekární zástavní právo nijak nezmiňuje. Okolnost, kterou uvádí Komise, že hodnota pozemku, který byl zatížen zástavním právem, byla zřetelně nedostačující, aby mohl sloužit jako zajištění úvěrů ve výši 14 milionů eur se a fortiori neváže na žádné posouzení uvedené v napadeném rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. ledna 2013, Frucona Košice v. Komise, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 87).
- 120 Z toho vyplývá, že Komise za účelem posouzení existence výhody nezohlednila relevantní okolnost, kterou je poskytnutí hypotekárního zástavního práva ze strany Fundación Elche ve prospěch IVF, a dopustila se tak zjevně nesprávného posouzení.
- 121 Co se konečně týče, stále v rámci této výtky, toho, že Komise nezohlednila podmínky, za kterých byly obdobné operace uskutečňovány na trhu, žalobkyně poukazuje na sazbu použitelnou v roce 2011 podle Banco de España na transakce na dobu pěti let nebo kratší pro úvěry na částky přesahující milion eur, která je podle ní pouze o něco nižší než sazba poskytnutá v rámci úvěrů zaručených Fundación Elche.
- 122 Vzhledem k tomu, že žalobkyně neupřesňuje, v čem je její situace srovnatelná se situací dlužníků, na které se vztahují statistiky Banco de España, není z tvrzení žalobkyně v projednávané věci možné vyvodit užitečné poznatky.
- 123 Žalobkyně Komisi rovněž vytýká, že neověřila, zda záruční prémie, kterou má Fundación Elche platit, jejíž výše je stanovena na 1 % pokryté částky, „je v souladu s tržními pravidly“. Tento argument je třeba posoudit společně s argumentací uvedenou na podporu třetího žalobního důvodu, podle které se Komise v podstatě dopustila pochybení, když dospěla k závěru o neexistenci podobných operací umožňujících prokázat existenci referenční záruční prémie.
- 124 V tomto ohledu již Soudní dvůr rozhodl, že dlužník, kterému byla poskytnuta půjčka zaručená veřejnými orgány členského státu, získá obvykle výhodu, jelikož finanční náklady, které nese, jsou nižší než finanční náklady, které by nesl, kdyby si musel obstarat totéž financování a tutéž záruku za tržní ceny (rozsudky ze dne 8. prosince 2011, Residex Capital IV, C-275/10, EU:C:2011:814, bod 39, a ze dne 3. dubna 2014, Francie v. Komise, C-559/12 P, EU:C:2014:217, bod 96).

- 125 Jak je připomenuto v bodě 3.2 písm. d) sdělení o zárukách, je třeba při stanovování odpovídající tržní ceny přihlídnout k charakteristikám záruky a příslušné půjčky, které zahrnují částku a dobu trvání transakce, zajištění poskytnutého dlužníkem a další aspekty mající vliv na hodnocení míry návratnosti, pravděpodobnost neplnění ze strany dlužníka v důsledku jeho finanční situace, jeho oboru činnosti a vyhlídek.
- 126 Pokud je cena zaplacená za záruku nejméně stejně vysoká jako odpovídající referenční záruční prémie, kterou lze nalézt na finančních trzích, neobsahuje záruka podporu [viz bod 3.2 písm. d) druhý pododstavec sdělení o zárukách]. Nelze-li na finančních trzích nalézt odpovídající záruční premii, kterou by bylo možno použít pro srovnání, je třeba porovnat celkové finanční náklady zaručené půjčky, včetně úrokové sazby půjčky a záruční prémie, s tržní cenou podobné nezaručené půjčky [viz bod 3.2 písm. d) třetí pododstavec sdělení o zárukách]. V případě neexistence tržní ceny podobného nezaručeného úvěru, je třeba použít referenční úrokovou sazbu definovanou v souladu se sdělením o referenčních sazbách (viz bod 4.2 druhý pododstavec sdělení o zárukách).
- 127 V projednávaném případě je třeba uvést, že napadené rozhodnutí vylučuje, že požadovaný poplatek za záruku odráží finanční obtíže žalobkyně a riziko spojené s nesplacením zajištěných úvěrů [bod 86 odůvodnění, písm. c)]. V bodě 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zdůrazňuje, že podnik v obtížích není schopen najít bez státní záruky finanční instituci, která by byla ochotna mu půjčit za jakýchkoli podmínek. Komise nikde v těchto bodech odůvodnění ani jinde v úvahách týkajících se charakterizování výhody (bod 7.2 napadeného rozhodnutí) neuvádí, jaká je tržní cena, s ohledem na kterou hodnotí dotčenou premii. Komise v této fázi rovněž nezkoumá zástavní právo, které bylo poskytnuto IVF jako protizáruka (viz bod 4 výše). Obecně se Komise spokojila s posouzením finanční situace žalobkyně, aby s ohledem na výši záruční prémie vyplacené IVF dospěla k závěru, že tato výše není v souladu s tržními podmínkami.
- 128 Komise před Tribunálem v podstatě vysvětluje, že napadené rozhodnutí vzhledem k situaci žalobkyně, která je podnikem v obtížích, neprovádí srovnání záruční prémie, která má být zaplacená, s tržní cenou. Jinými slovy, existuje domněnka, podle které poplatek za záruku není v souladu s tržními podmínkami, jelikož dlužník, kterému je poskytnuta záruka, nebo v projednávaném případě příjemce výhody ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, je podnikem v obtížích.
- 129 Jak je však připomenuto v bodě 126 výše, bod 3.2 písm. d) a bod 4.2 sdělení o zárukách vyžadují, aby byla nejprve zjištěna případná tržní cena, s ohledem na kterou je třeba porovnat podmínky sporné transakce. Pokud jde konkrétně o podniky v obtížích, Komise v bodě 4.1 písm. a) sdělení o zárukách rozlišuje situaci podniků v obtížích podle jejich rizika neplnění, které není jednotné. Uvedené sdělení tak rozlišuje případ, kdy na trhu existuje tržní ručitel pro podnik v obtížích, a případ, kdy je pravděpodobné, že takový ručitel neexistuje. Je tedy připuštěno, že může existovat tržní cena, a to i tehdy, když je záruka poskytnuta podniku v obtížích.
- 130 V tomto ohledu Tribunál poukazuje na to, že Komise poté, co v bodě 79 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že žalobkyně „byl[a] [...] ve finančních obtížích ve smyslu bodu 10 písm. a) a bodu 11 pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci“, uvedla v bodě 80 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že žalobkyně „nebyla v mimořádně obtížné situaci ve smyslu bodu 2.2 a bodu 4.1 písm. a) sdělení o zárukách“. Komise tím sdílela výklad bodu 4.1 písm. a) sdělení o zárukách učiněný v bodě 129 výše, podle kterého je jeho cílem rozlišovat mezi podniky v obtížích ve smyslu pokynů pro záchranu a restrukturalizaci dvě podkategorie podniků podle jejich rizika neplnění. To je ještě zjevnější ve španělském znění napadeného rozhodnutí, které je jediným závazným zněním, které v bodě 80 odůvodnění zmiňuje neexistenci „mimořádně závažné situace“ (situación de crisis grave), přičemž přídavné jméno „závažná“ kvalifikuje pojem „krize“ a odlišuje zřetelněji situaci uvedenou v bodě 80 odůvodnění od situace uvedené v bodě 79 odůvodnění napadeného rozhodnutí tím, že stanoví kategorii podniků v obtížích ve smyslu pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci, které nejsou ve stavu mimořádně závažné situace ve smyslu bodu 4.1 písm. a) sdělení o zárukách.

- 131 Kromě toho na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nevyplývá z bodu 3.3. sdělení o zárukách, že neexistuje tržní cena za záruky poskytnuté podniku v obtížích. Uvedený bod se totiž týká zjednodušeného režimu hodnocení, který se výjimečně použije na malé a střední podniky a omezuje se na uvedení, že se nepoužije na podniky, jejichž rating je CCC/Caa nebo nižší.
- 132 Komise v důsledku toho porušila sdělení o zárukách, kterým je vázána, když se domnívala, že by žádný finanční ústav nejednal jako ručitel podniku v obtížích a tudíž, že na trhu nebyla dostupná žádná referenční záruční prémie (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2008, Německo a další v. Kronofrance, C-75/05 P a C-80/05 P, EU:C:2008:482, body 60 a 61 a citovaná judikatura). Ze stejných důvodů rovněž porušila svou povinnost učinit celkové posouzení se zohledněním veškerých relevantních okolností daného případu, které jí umožňují určit, zda by žalobkyně zjevně nezískala srovnatelné úlevy od soukromého hospodářského subjektu (rozsudek ze dne 24. ledna 2013, Frucona Košice v. Komise, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 73).
- 133 I když byla tato chyba zjištěna, je třeba konstatovat, že Komise v bodě 93 odůvodnění napadeného rozhodnutí provádí podrobnější analýzu v rámci vyčíslení prvku podpory. Vylučuje tak existenci tržní ceny podobného nezaručeného úvěru (viz bod 126 výše) „z důvodu omezeného počtu připomínek k obdobným transakcím na trhu“, což „neposkytuje smysluplné srovnání“.
- 134 Žalobkyně v žalobě zpochybnila skutečnost, že Komise neprovedla analýzu tržních podmínek za účelem stanovení tržní ceny podobného nezaručeného úvěru. Ve své žalobní odpovědi Komise tvrdí, že „na rozdíl od toho, co naznačuje žalobkyně, dospěla k závěru, že dotčené záruky poskytují výhodu poté, co provedla srovnání s operacemi prováděnými za tržních podmínek, což se jasně projevilo ve výpočtu výše podpory“, přičemž odkázala na bod 93 písm. c) odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 135 V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise v bodě 93 písm. c) odůvodnění napadeného rozhodnutí použila referenční sazbu použitelnou v projednávaném případě, vymezenou v souladu se sdělením o referenčních sazbách. Jak je přitom připomenuto v bodě 126 výše, použití referenční sazby představuje základní metodu při neexistenci tržní ceny identifikované na základě podobných transakcí. Komise se proto nemůže opírat o použití této metody při výpočtu výše podpory, aby z toho vyvodila argument, že skutečně provedla srovnání sporné transakce s transakcemi prováděnými za tržních podmínek.
- 136 Tribunál se nicméně v rámci organizačních procesních opatření dotázal Komise, aby zjistil povahu a rozsah vyšetřování prováděných Komisí, která ji vedla k závěru o neexistenci tržní ceny za podobný nezaručený úvěr. V odpovědi Komise pouze uvedla, že v průběhu šetření nebyla poskytnuta žádná informace týkající se úrokových sazeb za úvěry poskytnuté v podobných situacích, aniž poskytla informace o vyšetřovacích opatřeních, která byla případně přijata.
- 137 Je nutno připomenout, že důkazní břemeno splnění podmínek použití kritéria soukromého hospodářského subjektu – které se v projednávané věci uplatní – nese Komise, která musí v průběhu správního řízení žádat o všechny relevantní informace (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. března 2013, Komise v. Buczek Automotive, C-405/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:186, body 33 a 34, a ze dne 20. září 2017, Komise v. Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, bod 24). V tomto ohledu se Komise při odůvodnění rozhodnutí nemůže odvolávat na kusý charakter informací, které jí byly předloženy během správního řízení, neboť nevyužila všechny pravomoci, kterými disponuje, aby získala potřebné informace (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. dubna 1994, Německo a Pleuger Worthington v. Komise, C-324/90 a C-342/90, EU:C:1994:129, bod 29). Toto platí o to víc, pokud je napadené rozhodnutí založeno nikoli na nepředložení důkazů, o které Komise žádala dotýčný členský stát, ale na konstatování, že soukromý hospodářský subjekt by se nechoval stejně jako orgány uvedeného členského státu, které předpokládá, že Komise měla k dispozici všechny relevantní poznatky nezbytné pro vypracování svého rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. března 2013, Komise v. Buczek Automotive, C-405/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:186, bod 35).

- 138 V projednávané věci Tribunál z odpovědí poskytnutých Komisí v její žalobní odpovědi a dále v rámci organizačních procesních opatření vyvodil, že během správního řízení nepožádala Španělské království nebo jiné zdroje o informace týkající se existence úvěrů podobných úvěrům, které jsou základem sporné transakce. Komise se tedy nemohla opírat o to, že nebyly předloženy důkazy, které požadovala, aby z toho v bodě 93 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyvodila závěr, že existuje pouze „omezen[ý] poč[e]t připomínek k obdobným transakcím na trhu“, který „neposkytuje smysluplné srovnání“.
- 139 Kromě toho Komise neuplatňuje žádný jiný důkaz získaný během správního řízení, který by podpořil její závěr o neexistenci srovnatelných transakcí.
- 140 Dotčený závěr učiněný Komisí v bodě 93 odůvodnění napadeného rozhodnutí tedy není právně dostačujícím způsobem podložen.
- 141 S ohledem na výše uvedené je třeba vyhovět druhé části druhého žalobního důvodu v rozsahu, v němž je posouzení existence výhody stíženo zjevnými pochybeními, jelikož Komise zaprvé nezohlednila situaci Fundación Elche, zadruhé nezohlednila hypotekární zástavní právo poskytnuté z titulu protizáruky, zatřetí nepřihlédla k rekapitalizaci žalobkyně za účelem posouzení hodnoty akcií zastavených ve prospěch IVF, začtvrté předpokládala, že by žádný finanční ústav nejednal jako ručitel podniku v obtížích, a tudíž, že na trhu nebyla dostupná žádná referenční záruční prémie, a zapáté nedostatečně podložila svůj závěr týkající se nedostatku srovnatelných transakcí pro prokázání tržní ceny podobného nezaručeného úvěru.
- 142 V důsledku toho je třeba rozhodnout o zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, aniž je třeba zkoumat zbývající argumenty a žalobní důvody vznesené na podporu projednávané žaloby.

K nákladům řízení

- 143 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.
- 144 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Španělské království tedy ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Komise (EU) 2017/365 ze dne 4. července 2016 o státní podpoře SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) poskytnuté Španělskem ve prospěch klubů Valencia Club de Fútbol, SAD, Hércules Club de Fútbol, SAD a Elche Club de Fútbol, SAD se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Elche Club de Fútbol, SAD.**
- 2) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Elche Club de Fútbol, SAD včetně těch, které jsou spojeny s řízením o předběžném opatření.**
- 3) **Španělské království ponese vlastní náklady.**

Kanninen

Szwarcz

Iliopoulos

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. března 2020

Podpisy.